

میلیون‌ها نفر از مردم وفادار با حضور در مراسم تشییع بیکر مطهر رهبر شهید انقلاب در تهران حماسه‌ای عظیم و بی‌سابقه آفریدند

بیعت تاریخ‌ساز

گروه سیاسی: تهران پیش از آنکه نخستین پرتوهای خورشید پانزدهم تیر بر فراز آسمان پایتخت نمایان شود، بیدار شده بود اما این بیداری، از جنس آغاز یک روز معمولی نبود. شهر از نیمه‌های شب، آرام‌آرام خود را برای میزبانی از تاریخی‌ترین و باشکوه‌ترین آیین بدرقه تاریخ معاصر ایران، بلکه جهان آماده کرده بود؛ آیینی که قرار بود میلیون‌ها ایرانی را از میدان امام حسین(ع) تا میدان آزادی و بزرگراه شهید لشکری، در امتداد یک مسیر مشترک گرد هم آورد تا آخرین بدرقه رهبر شهید انقلاب اسلامی از پایتخت را رقم بزنند.

اگر در ۲ روز گذشته، مصلای امام خمینی(ره) مامن اشک‌ها، مرثیه‌ها و آخرین دیدار مردم با پیکر مطهر رهبر شهید انقلاب اسلامی بود، اکنون خیابان‌های تهران، صحنه آخرین همراهی ملت با رهبر خویش شده بود. این بار دیگر خبری از صف‌های طولانی برای ورود به شستان‌های مصلی نبود، این بار خیابان‌ها خود به شبستانی بزرگ تبدیل شده بودند که میلیون‌ها انسان، در آن، نماز عشق، وفاداری و بدرقه را اقامه می‌کردند.

بر اساس برنامه رسمی اعلام‌شده، مراسم رسمی تشییع از ساعت ۶ صبح دوشنبه، پانزدهم تیرماه آغاز می‌شد اما واقعیت میدان، ساعت دیگری را نشان می‌داد. ساعت‌ها پیش از آغاز رسمی مراسم، مسیرهای منتهی به خیابان دماوند، میدان امام حسین(ع)، خیابان انقلاب، میدان آزادی و بزرگراه شهید لشکری، مملو از مردمی شده بود که نمی‌خواستند حتی لحظه‌ای از این بدرقه تاریخی را از دست بدهند. بسیاری از آنان از نیمه‌شب خود را به مسیر تشییع رسانده بودند، برخی شب را در همان حوالی سپری کرده بودند و گروهی دیگر، از شهرهای دور و نزدیک، پس از سفری طولانی، مستقیم راهی خیابان‌هایی شده بودند که قرار بود آخرین منزلگاه همراهی با رهبر شهید انقلاب باشد.

هر چه سپیده‌دم نزدیک‌تر می‌شد، بر حجم جمعیت افزوده می‌شد. خیابان‌های اطراف مسیر اصلی تشییع، آرام‌آرام از مردمی انباشته شد که با گام‌هایی آرام، اما دل‌هایی بی‌قرار، خود را به محل مراسم می‌رساندند. مترو، اتوبوس، خودروهای شخصی و حتی مسیرهای پیدهوری، همه به یک مقصد ختم می‌شد؛ مقصدی که در آن میلیون‌ها نفر تصمیم گرفته بودند آخرین سلام خود را به رهبر شهید انقلاب اسلامی تقدیم کنند. اندکی پس از روشن شدن هوا، تهران دیگر چهره یک کلاشپهر معمولی را نداشت. از میدان امام حسین(ع) تا میدان آزادی، هرچه چشم کار می‌کرد، پرچم‌های جمهوری اسلامی ایران، بیرق‌های سیاه‌عزا، پرچم‌های سرخ‌مزین به نام حضرت اباعبدالله‌الحسین(ع) و تصاویر رهبر شهید انقلاب اسلامی در دستان جمعیت بود. دیوارها، نرده‌ها، پل‌های عابر پیاده و حتی پنجره برخی ساختمان‌ها با پرچم‌ها و پارچه‌نوشته‌های عزا آذین شده بود و شهر، یکپارچه رنگ سوگ به خود گرفته بود.

با آغاز رسمی مراسم در ساعت ۶ صبح، موج تازه‌ای از جمعیت به مسیرهای تشییع پیوست. خیابان‌ها دیگر ظرفیت پذیرش جمعیت را نداشت و مردم، علاوه بر محور اصلی، در تقاطع‌ها، خیابان‌های فرعی، پل‌های عابر و فضاهای پیرامونی

نیز مستقر شده بودند تا بتوانند لحظه عبور کاروان حامل پیکر مطهر رهبر شهید انقلاب اسلامی را از نزدیک مشاهده کنند. با این حال، به رغم اخبار از پیش اعلام‌شده، حوالی ساعت ۸ و ۳۰ دقیقه بود که خودروی حامل پیکر، از ناحیه مقدار وارد خیابان آزادی شد. با این حال، مردمی که از سواره تهرانیپارس تا میدان انقلاب در مسیر مستقر شده بودند، هر طور شده خود را به خیابان آزادی رساندند.

هنوز خودروی حامل پیکر رهبر شهید انقلاب به طور کامل در برابر دیدگان مردم قرار نگرفته بود که موجی از اشک و ابراز احساسات سراسر فضا را دربر گرفت.

از همان نخستین دقایق حرکت، روشن بود این کاروان، مسیر خود را با سرعتی معمولی طی نخواهد کرد. انبوه جمعیتی که مشتاق نزدیک شدن به خودروی حامل پیکر مطهر بودند، بارها حرکت آن را کند کردند. مردم می‌خواستند تنها برای چند ثانیه، نگاه‌شان به پیکر رهبر شهیدشان بیفتد، صولاتی بفرستند، یا با اشکی که بر گونه‌های‌شان جاری بود،

آخرین ادای احترام خود را به جا آورند. حرکت کاروان حامل پیکر مطهر رهبر شهید انقلاب اسلامی، از همان نخستین دقیقه آغاز مراسم، پیش از آنکه تابع زمان‌بندی از پیش تعیین‌شده باشد، با ضرابهنگ احساسات مردمی پیش می‌رفت که در ۲ سوی مسیر تشییع ایستاده بودند. هر بار که خودرو به بخشی از مسیر می‌رسید، موج تازه‌ای از ابراز احساسات شکل می‌گرفت؛ مردمی که ساعت‌ها انتظار کشیده بودند، می‌کوشیدند در همان چند لحظه کوتاه، آخرین سلام، آخرین نگاه و آخرین ادای احترام خود را کنار رهبر شهیدشان کنند. همین اشتیاق، حرکت کاروان را بارها آرام و گاه برای دقایقی متوقف می‌کرد؛ توقف‌هایی که نه از بی‌نظمی، بلکه از حجم بی‌سابقه حضور مردمی ناشی می‌شد که می‌خواستند سهمی از این بدرقه تاریخی داشته باشند.

در بخش‌هایی از مسیر، گروه‌های مختلف مردمی به صورت خودجوش حلقه‌های عزاداری برپا کرده بودند. صدای سینزنی، نوحه‌خوانی و مرثیه‌ا گوشه و کنار خیابان به گوش

از تهران تا صنعا زیر یک پرچم

می‌دهد دایره نفوذ مقاومت و صهیونیسم اسلامی فراتر از مرزهای تعریف‌شده در مناطق تحت سیطره مقاومت است.

خط‌مطلاتی بر شکاف میان جنبش امل و حزب‌باله: از زمان وقوع جنگ رمضان، ایالات متحده، رژیم صهیونیستی و شیخ‌نشین‌های مرتجع عرب کوشیدند با نفوذ میان بدنه شیعی لبنان و به‌ویژه رایزنی با جنبش امل، زمینه دودستگی و افتراق میان شبعیان لبنان و تضعیف حزب‌الله از درون را فراهم آورند. حضور رهبران جنبش امل در مراسم تشییع و دیدار با مقامات ارشد کشورمان، هم‌زمان با رایزنی‌های مداوم وزارت امور خارجه و سپاه قدس با نبنیه بری، رهبر جنبش امل، مانع از تحقق مکر دشمنان مقاومت شده و امل و حزب‌الله را به عنوان ستون‌های مقاومت در لبنان در کنار یکدیگر قرار داده است.

هجمه اماراتی‌ها و صهیونیست‌ها به هیات سعودی به دلیل مشارکت در مراسم ادای احترام به رهبر شهید انقلاب: حضور هیاتی از عربستان سعودی در مراسم ادای احترام به رهبر شهید، به یکی از موضوعات بحث‌برانگیز در رسانه‌های عربی و عبری در طول ۲ روز گذشته تبدیل شده است. «اسکای نیوز عربی»، «یدیعوت آحارونوت»، «تایمز اسرائیل» و حساب‌های کاربری صهیونیستی و کاربران نزدیک به امارات و جدایی‌طلبان یمنی در شبکه‌های اجتماعی، حضور هیات سعودی را به بهانه‌ای برای حمله به ریاض و سیاست‌های منطقه‌ای آن تبدیل کرده‌اند؛ امری که با واکنش شدید اگانت‌های هوادار عربستان همراه شده است.

کاربران منتقد ریاض با یادآوری حملات پهنپادی و موشکی جمهوری اسلامی به پایگاه‌های آمریکا در عربستان سعودی، مشارکت هیات سعودی را با الفاظی چون «شرم‌آور»،

ادامه از صفحه اول

بلافاصله پس از شکست محاصره هوایی، ساکنان صنعا به خیابان‌ها آمده و از جمهوری اسلامی ایران تشکر کردند. عبدالمجید الحوتی، از چهره‌های ارشد انصارالله یمن نیز نخست‌وزیر عراق، دونالد ترامپ و شخص تام پارک، نماینده ویژه وی در منطقه، با تهدیدها و تطمیع‌های گسترده، تلاش ویژه‌ای را برای خلع سلاح نیروهای مقاومت عراق در دستور کار قرار داده‌اند. کاخ سفید با تهدید بغداد به تحریم‌های کمر شکن و ممانعت از انتقال منابع مالی به این کشور، شرط همکاری واشگتن با بغداد را فاصله‌گیری الزیدی از تهران، خلع سلاح کامل حشدالشعبی و ممانعت از حضور نیروهای مقاومت در

کابینه عنوان کرده است. در چنین بستری، حضور رهبران ارشد حشدالشعبی از جمله هادی العامری، فالح فیاض، اکرم الکعبی و دیگر رهبران حشد در تهران و آماج گسترده هم‌پنجهای نشان داد حتی در شتاب کامل حشدالشعبی و ممانعت از حضور نیروهای مقاومت در

نخست‌وزیر عراق، دونالد ترامپ و شخص تام پارک، نماینده ویژه وی در منطقه، با تهدیدها و تطمیع‌های گسترده، تلاش ویژه‌ای را برای خلع سلاح نیروهای مقاومت عراق در دستور کار قرار داده‌اند. کاخ سفید با تهدید بغداد به تحریم‌های کمر شکن و ممانعت از انتقال منابع مالی به این کشور، شرط همکاری واشگتن با بغداد را فاصله‌گیری الزیدی از تهران، خلع سلاح کامل حشدالشعبی و ممانعت از حضور نیروهای مقاومت در

حضور معنادار رهبران مقاومت سوریه در مراسم، پیام مهم شیخ عیسی قاسم، رهبر شبعیان بحرین، حضور هم‌زمان احمد سعود، رهبران طالبان و فرماندهان لشکر فاطمیون و زینبیون پاکستان، همچنین وفاداران به دشمن انقلاب اسلامی در ترکیه، جمهوری آذربایجان و دیگر مناطق در مراسم تهران نشان

یک استقلال عمیق و زیربنایی و گسترده است. ایشان هر چه را غیرایرانی بود، از فکر تا محصول، از دید تا عمل نمی‌پسندیدند و البته با اقدامات تحجرسنتی‌زانه کوشیدند زمینهای بومی و کارآمد برای تأمین نیازهای زیستی ایرانیان در همه ابعاد را نیز فراهم کنند. ثانیاً آنچه از میراث رهبر شهید پیش روی ماست، در یک نظم تدریجی اما غیر کاهلانه در نزدیک ۵ دهه اخیر پدید آمده است. توفیق ایران در علم، عزتمندی ایران در فناوری، پیشرفت ایران در ورزش، دستاورد ایران در دفاع و درخشندگی ایران در تأمین نیازهای زیرساختی، همه و همه در یک سیر تدریجی و زامنمد حاصل شده است.

تمرکز رهبر شهید بر استقلال و عزت ایران و توجه به عنصر زمان، بر آمده از کیاست و تدبیر‌شان بود و لافگیر. ثالثاً این استقلال و قدرتمندی زمان‌بندی‌شده، از خطوط فقهی و اصول دینی حکومت‌داری در عصر غیبت بیرون نزده است. آیت‌الله خامنه‌ای، سیاستمدار زمان‌شناس فقیهی بودند که نشان دادند

دانشگاه شریف، عزاداران با شاخه‌های گل و گلبرگ‌هایی که از پیش آماده کرده بودند، به استقبال کاروان رفتند.

با نزدیک شدن کاروان به میدان آزادی، بر حجم جمعیت افزوده شد. این میدان، که از نخستین ساعات باامداد میزبان خیل عظیم عزاداران بود، اکنون به یکی از کانون‌های اصلی مراسم تبدیل شده بود. خیل عظیمی از مردمی که در قسمت شرقی مسیر تشییع مستقر شده بودند، حالا که فهمیده بودند خودروی حامل پیکر رهبر شهید انقلاب از خیابان آزادی به راه افتاده، خود را به محل رسانده بودند.

رئیس جمهور نیز با حضور در میان مردم، در آیین تشییع شرکت کرد و همراه با دیگر مسؤولان کشوری و لشکری، بخشی از مسیر را در کنار عزاداران پیمود. با این حال، آنچه همچنان محور اصلی مراسم را تشکیل می‌داد، حضور مردم بوده؛ حضوری که از آغاز روز، لحظه به لحظه گسترده‌تر شده و اکنون میدان آزادی را به دریایی از انسان‌های سوگوار تبدیل کرده بود.

در میدان آزادی، خودروی حامل پیکر مطهر با سرعتی بسسیار آرام به حرکت خود ادامه داد تا عزادارانی که در این محدوده حضور داشتند نیز فرصت آخرین دیدار و ادای احترام را پیدا کنند. این حرکت آهسته، اگرچه زمان مراسم را طولانی‌تر می‌کرد اما امکان آن را فراهم می‌آورد که جمعیت بیشتری رهبر شهید خود را بدرقه کنند.

با عبور کاروان تشییع از میدان آزادی، مراسم وارد مرحله پایانی خود شده؛ مرحله‌ای که اگرچه پایان مسیر حرکت پیکر مطهر رهبر شهید انقلاب اسلامی در خیابان‌های تهران بود اما از نظر شور و احساسات مردم، چیزی از ساعات ابتدایی روز کم نداشت. از میدان آزادی تا بزرگراه شهید لشکری و سپس محدوده شهرک اکباتان، همچنان سیل جمعیت در ۲ سوی مسیر به چشم می‌خورد؛ جمعیتی که نه‌تنها کاهش نیافته بود، بلکه با پیوستن عزادارانی که در طول مسیر خود را به کاروان رسانده بودند، هر لحظه گسترده‌تر می‌شد.

بسیاری از عزاداران، پس از عبور خودروی حامل پیکر مطهر، همچنان در امتداد مسیر حرکت می‌کردند، گویی دل کندن از رهبر‌شان برای آنان آسان نبود. گروهی با چشم‌پاشی اشکبار، زیر لب دعا می‌خواندند، عده‌ای صلوات می‌فرستادند و برخی دیگر، در سکوت، تنها نظاره‌گر دور شدن خودروی حامل پیکر مطهر بودند که به سمت فرودگاه مهرآباد می‌رفت تا پیکر رهبر شهید انقلاب و پیکر‌های خانواده شهید ایشان، مهیای عزیمت به قم شوند.

بدین‌ترتیب ۳ روز حضور گسترده مردم در آیین وداع و تشییع رهبر شهید انقلاب اسلامی، با مراسم باشکوه پانزدهم تیر به نقطه اوج خود رسید. اگر مصلای امام خمینی(ره) در روزهای سیزدهم و چهاردهم تیر میزبان اشک‌ها، مرثیه‌ها و آخرین دیدار مردم با پیکر مطهر رهبر شهید بود، خیابان‌های تهران در پانزدهم تیر، روانتگر آخرین همراهی یک ملت با رهبر خویش شد. اما این بدرقه، تنها پایان یک مسیر نبود؛ روایتی بود از حضوری که با اشک آغاز شد، با وفاداری استمرار یافت و در حافظه جمعی ملت ایران، به عنوان ماندگارترین صحنه‌های تاریخ معاصر باقی خواهد ماند.

کرده و به اقتضای اذعان دارد «ایران از طریق این رویداد اعلام می‌کند که انقلابش مرزی نمی‌شناسد».

«عرب وبیکلی» یا عنوان «ایران مردم را برای مراسم تشییع خامنه‌ای بسیج می‌کند؛ رهبری وعده انتقام می‌دهد»، مراسم را تلاشی برای تبدیل سوگواری به نمایش وحدت و سرپیچی از دشمنان توصیف کرد. الشرق الاوسط، الجزیره، العرب، الحدت، اسکای‌نیوز عربی، عربسی ۲۱ و العربیه نیز به تدارک تهران برای برگزاری مراسم باشکوه و نمادین پرداخته و عربی ۲۱ نوشته تهران در حال آماده شدن برای پذیرایی از ۱۵ تا ۲۰ میلیون شرکت‌کننده در مراسم تشییعی است که مقامات آن را «بزرگ‌ترین مراسم از این نوع در تاریخ کشور» توصیف کرده‌اند. خشم صهیونیست‌ها در حضور رهبران حماس و جهاد اسلامی در تهران: حضور معنادار رهبران مقاومت حماس و جهاد اسلامی، به‌ویژه زید‌نخاله، دبیرکل جهاد اسلامی فلسطین پس از گذشت ۳ سال از زمان حملات گسترده ارتش صهیونیستی به نوار غزه و تداوم فعالیت‌های جوخه‌های ترور رژیم را به عنوان نمادی از پویایی و تداوم مسیر مبارزه با دشمن صهیونیستی قلمداد کرده؛ امری که با خشم صهیونیست‌ها همراه شده است. «تایمز اسرائیل» و «آی ۲۴ نیوز» با اشاره به حضور رهبران حماس و جهاد در تهران، آن را نشانه‌ای از «فعال شدن شبکه هماهنگی محور مقاومت» و «نمایش قدرت نرم و سخت ایران» که توصیف کرده و به تهدید رهبران مقاومت پرداخته‌اند. رونن سولومون، کارشناس اطلاعاتی رژیم صهیونیستی از فرط استیصال و در مسیر مرعوب‌سازی رهبران فلسطینی مدعی شده هر مقام حاضر در مراسم، «مضای اطلاعاتی» از خود بر جا می‌گذارد و این گردهمایی می‌تواند به گسترش بانک اهداف تلوی او کمک کند.

آنجه تشییع تاریخی رهبر شهید را از رویدادهای متمایز می‌کند، فقط تعداد تشییع کنندگان و شخصیت تشییع‌شده یا دیگر عناصر هنری و رسانه‌ای ماجرا نیست. چنین تشییعی در ضمن و بطن خود، اعلام بیعت، ابراز آمادگی و اراده اقدام برای تداوم راهی است که امام خمینی رحمةالله علیه ساختند و امام خامنه‌ای شهید آن را تثبیت کردند.

ایران مستقلاً که امام آن را بنیان گذاشتند و به دست و فکر و اندیشه رهبر شهید، قوی شد، جز با حضور مردمی که در همه ۴۷ سال گذشته هدف تحریم و جنگ و فشار اقتصادی و بمباران روانی دشمن بوده‌اند، نمی‌تواند بر ابرقدرت‌ها فائق آید. کار بسیار است و تشییع رهبر شهید پایان کار نیست. غم فراوان است و حماسه تولد یافته. تلخی و سیاهی و ابتلا واقعیت دارد. اما همان رهبر شهید دل‌داده امامی بودند که پس از عاشورا برخواستند و جامعه‌ای ساختند که تمدن‌ساز شد. باید برخاست.

ایران را برای همه ایرانیان و متعلق به تمام ایشان می‌خواهد و از همین رو است که عزاداری برای رهبر شهید تا این اندازه گسترده است. حتی اگر آیت‌الله خامنه‌ای در جریان یک جنگ نابرابر و به صورت مظلومانه و در کنار افراد و خانواده‌شان به شهادت رسیده بودند نیز به دلیل آنچه گفته شد، در قلب همه ایرانیان جا داشتند.

تشییع و بدرقه و وداع با ایشان، قاب‌هایی ساخت که به یک ادراک عمومی و خاطره جمعی تبدیل خواهد شد و نیروی عظیم پیش‌برنده‌ای خواهد شد که دست رهبر رشید انقلاب، آیت‌الله سیدمجتبی خامنه‌ای را پر خواهد کرد؛ به‌ویژه آنکه ایران همچنان در میانه پیچیده‌ترین و دشوارترین تهدید حیات خود است. دشمنی فراگیر قلدرها و زورگوهای جهانی همچنان ادامه دارد و جنگ مستقیم نظامی به خونسخت‌بارترین شکل خود به نامحسوس‌ترین وجه یک نبرد ممکن تبدیل شده تا زیربنای مقاومت ایرانیان را نفر در برساند.

یادداشت

ادامه از صفحه اول

اگر امام خمینی(ره) به مدد دین انقلاب کرد و ۱۱ سال، امر پیرامه گرفته حکومت به طغیان را در خدمت هدایت انسان ایرانی دلزده از تحقیر تاریخی امرای قاجار

و پهلوی قرار داد، آیت‌الله خامنه‌ای نشان داد حتی در شتاب شگفت فناوری می‌توان جهان را در خدمت مستضعفان قرار داد. این جهان در علم، در ادبیات، در فرهنگ، در ورزش، در سیاست و حتی در اقتصاد، باید این نوین را به رسمیت بشناسد.

ایران نوین، ایرانی که آخراامر، آیت‌الله جان‌شان را نیز در راه ساخت آن تقدیم کرده، قبل از هر چیز ساخته خود ایرانیان است. ایرانی که یک روحانی فرهیخته و تاریخ‌شناس و دلسوز و فقیه مانند آیت‌الله خامنه‌ای ساخت، اولاً بهره‌مند از